ΙΘ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ - Ε΄ (5η) ΛΟΥΚΑ

ΡΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ
ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΒΙΒΛΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ
ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»
Ἐπιμελητής ὕλης:
Πρωτοπρεσβύτερος Κων. Πλευράκης
ΤΘ 60060, 57001 ΘΕΡΜΗ

Κυριακή 3 Νοεμβρίου 2024

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων,
Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλᾶ
καὶ ἀνακομιδή λειψάνων
Ἁγίου Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου.
Ἦχος β΄ Ἑωθινόν η΄

ΤΟ ΟΓΔΟΟ ΕΩΘΙΝΟ

Ἰωάν. 20,11-18.

Η ΜΑΡΙΑ Η ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ
ΣΤΗ Β΄ ΠΡΩΙΝΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΗΣ
ΤΟ ΠΡΩΙ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ
ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ ΟΠΟΥ ΗΤΑΝ Ο ΤΑΦΟΣ
ΒΛΕΠΕΙ ΠΡΩΤΗ ΤΟΝ ΑΝΑΣΤΑΝΤΑ
ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΑΦΟ
ΚΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΕΙ ΜΑΖΙ ΤΟΥ
ΕΠΕΙΤΑ ΤΡΕΧΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΑΓΓΕΛΛΕΙ
ΣΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ

Τό περιστατικό πού διηγεῖται τό Η΄ Ἐωθινό συνεχίζειτή διήγηση τοῦ Ζ΄.

Τό Ζ Ἐωθινό, Ἰωάν. 20,1-10, ἱστορεῖ ὅτι ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή ἔτρεξε πρώτη τό πρωί τῆς Μιᾶς τῶν Σαββάτων στό τάφο καί τόν βρῆκε ἀδειο. Φοβήθηκε ὅτι σήκωσαν τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καί τό ἔθαψαν σέ ἄλλο μέρος.Ἔτρεξε καί εἰδοποίησε τόν Πέτρο καί τόν Ἰωάννη, πού ἔτρεξαν ἀμέσως στό μνῆμα. Τήν ἐπίσκεψη αὐτων τῶν δύο μαθητῶν, τήν ἔκπληξη, τήν πίστη τους καί τήν ἀποχώρησή τους ἀπότόν τάφο περιγράφει τό Ζ΄Ἐωθινό.

Ἡ Μαγδαληνή Μαρία πού ἀκολούθησε τούς δύο Μαθητές, παρέμενε ἔξω ἀπό τόν τάφο κλαίουσα. Ἀπό τό σημεῖο αὐτό καί μετά συννεχίζει τή διήγηση τό Η΄Ἐωθινό Ἰωάν. 20,11-18.

Ἀφοῦ ἔφυγαν οἱ δύο Μαθηταί, ἡ Μαρία παρέμεινε κλαίουσα στόν κῆπο ἔξω ἀπό τόν τάφο! «Ἐνῶ ἔκλαιε παρέκυψε εἰς τό μνημεῖον καί βλέπει δύο λευκοντυμένους Ἀγγέλους, νά κάθωνται ὁ ἑνας πρός τή μεριά τῆς κεφαλῆς καί ἄλλος πρός τή μεριά τῶν ποδιῶν, ἐκεῖ πού εἶχαν τοποθετήσει τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τήν ἴδια ὥρα γυρίζει καί βλέπει πισω της νά στέκη ὁ Ἰησους, μά δέν Τόν ἀναγνωρίζει ἀμέσως. Νομίζει πώς εἶναι ὁ κηπουρός καί τόν παρακαλεῖ νά τῆς

πῆ ἄν τόν σήκωσε αὐτός, ποῦ Τόν πῆγε καί αὐτή θά τόν πάρη! Ὁ Ἰησοῦς τήν προσφωνεῖ μέ τό ὄνομά της! Ἡ Μαρία Τόν ἀναγνωρίζει καί Αὐτός τήν στέλνει νά πῆ στούς ἀδελφούς Του ὅτι ἀναβαίνει πρός τόν κοινό Πατέρα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,

11 **Μαρία εἱστήκει πρός τό μνημεῖον**
κλαίουσα ἔξω.
Τόν καιρό ἐκεῖνο ἡ Μαρία στεκόταν ἔξω, κοντά στόν τάφο, κι ἔκλαιγε.

12 **Ὡς οὖν ἔκλαιε,**
παρέκυψεν εἰς τό μνημεῖον
Καθώς λοιπόν ἔκλαιγε, ἔσκυψε νά δεῖ μέσα στό μνῆμα
καί θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς
καθεζομένους,
καί βλέπει δυό ἀγγέλους ντυμένους στά λευκά νά κάθονται
ἕνα πρός τῇ κεφαλῇ
καί ἕνα πρός τοῖς ποσίν,
ὅπου ἔκειτο τό Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.
ὁ ἕνας πρός τό μέρος τοῦ κεφαλιοῦ κι ὁ ἄλλος πρός τό μέρος τῶν ποδιῶν, ἐκεῖ πού βρισκόταν πρίν τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

13 **Καί λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι·**
- Γύναι, τί κλαίεις;
Τῆς λένε τότε ἐκεῖνοι: Γυναῖκα, γιατί κλαῖς;

Λέγει αὐτοῖς·
-Ὅτι ἦραν τόν Κύριόν μου
καί οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.
Τούς λέει αὐτή: Πῆραν τόν Κύριό μου καί δέν ξέρω πού τόν ἔβαλαν.

14 **Καί ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τά ὀπίσω**
καί θεωρεῖ τόν Ἰησοῦν ἑστῶτα,
καί οὐκ ᾔδει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστι.
Καί καθώς τά εἶπε αὐτά, γύρισε πρός τά πίσω καί βλέπει τόν Ἰησοῦ νά στέκεται ὄρθιος, δέν τό κατάλαβε ὅμως πώς ἦταν ὁ Ἰησοῦς.

15 **Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·**
- Γύναι, τί κλαίεις; Τίνα ζητεῖς;
Τῆς λέει ὁ Ἰησοῦς: Γυναῖκα, γιατί κλαῖς; Ποιόν ζητᾶς;
Ἐκείνη, δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι,
λέγει αὐτῷ·
Ἐκείνη νόμισε πώς ἦταν ὁ κηπουρός καί Τοῦ λέει:
Κύριε, εἰ σύ ἐβάστασας αὐτόν,
εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν,
κἀγώ αὐτόν ἀρῶ.
Κύριε, ἄν Τόν σήκωσες ἐσύ, πές μου ποῦ Τόν ἔβαλες, κι ἐγώ θά Τόν πάρω ἀπό κεῖ.

16 **Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία.**
Τῆς λέει ὁ Ἰησοῦς: - Μαρία!

Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ·
Ραββουνί,
ὅ λέγεται Διδάσκαλε.
Γυρίζει ἐκείνη καί τοῦ λέει: - Ραββουνί!, πού σημαίνει «Διδάσκαλε»
17 **Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·**
- Μή μου ἅπτου·
οὔπω γάρ ἀναβέβηκα
πρός τόν Πατέρα μου·
Τῆς λέει ὁ Ἰησοῦς: - Μή μ᾽ ἀγγίζεις, δέν ἀνέβηκα ἀκόμα στόν Πατέρα·
πορεύου δέ πρός τούς ἀδελφούς μου
καί εἶπέ αὐτοῖς·
πήγαινε ὅμως στούς ἀδερφούς μου καί πές τους:
ἀναβαίνω πρός τόν Πατέρα μου
καί Πατέρα ὑμῶν
καί Θεόν μου καί Θεόν ὑμῶν.
«Ἀνεβαίνω πρός τόν Πατέρα Μου, πού εἶναι καί Πατέρας σας, στόν Θεό Μου, πού εἶναι καί Θεός σας.»
18 **Ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνή**
ἀπαγγέλουσα τοῖς μαθηταῖς
Πηγαίνει τότε ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή στούς μαθητές καί τούς ἀναγγέλλει,
ὅτι ἑώρακε τόν Κύριον
καί ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.
ὅτι εἶδε τόν Κύριο καί τῆς εἶπε αὐτά.

Οἱ Καταβασίες τῆς περιόδου

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Ἀνοίξω τό στόμα μου
καί πληρωθήσεται Πνεύματος·
καί λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρί·
καί ὀφθήσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων·
καί ἄσω γηθόμενος ταύτης τά θαύματα.

Ὠδὴ γ΄.

Τούς Σούς ὑμνολόγους, Θεοτόκε,
ὡς ζῶσα καί ἄφθονος Πηγή,
θίασον συγκροτήσαντας
πνευματικόν στερέωσον
καί ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ Σου
στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ὠδὴ δ΄.

Τήν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν
τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως
Σοῦ τοῦ ὑψίστου ὁ Προφήτης Ἀββακούμ
κατανοῶν ἐκραύγαζε·
Δόξα τῇ δυνάμει Σου, Κύριε.

Ὠδὴ ε΄.

Ἐξέστη τά σύμπαντα
ἐπί τῇ θείᾳ δόξῃ Σου,
Σύ γάρ, Ἀπειρόγαμε Παρθένε,
ἔσχες ἐν μήτρᾳ τόν ἐπί πάντων Θεόν
καί τέτοκας ἄχρονον Υἱόν
πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσι Σε
σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ὠδὴ στ΄.

Τήν θείαν ταύτην καί πάντιμον
τελοῦντες ἑορτήν οἱ θεόφρονες
τῆς Θεομήτορος
δεῦτε τάς χεῖρας κροτήσωμεν
τόν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεόν δοξάζοντες.

Ὠδὴ ζ΄.

Οὐκ ἐλάτρευσαν
τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες
παρά τόν Κτίσαντα,
ἀλλά πυρός ἀπειλήν
ἀνδρείως πατήσαντες
χαίροντες ἔψαλλον.
Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος
καί Θεός εὐλογητός εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν
καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον.

Ὠδὴ η΄.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ
ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο
τότε μέν τυπούμενος,
νῦν δέ ἐνεργούμενος·
τήν οἰκουμένην ἅπασαν
ἀγείρει ψάλλουσαν·
Τόν Κύριον ὑμνεῖτε τά ἔργα,
καί ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ φωτός
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

1.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τόν Κύριον
καί ἠγαλλίασε τό πνεῦμά μου
ἐπί τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ
καί ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν,
τήν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.

2.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπί τήν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ·
ἰδού γάρ ἀπό τοῦ νῦν μακαριοῦσί με
πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ ...

3.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός
καί ἅγιον τό ὄνομα αὐτοῦ
καί τό ἔλεος αὐτοῦ
εἰς γενεάν καί γενεάν
τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ ...

4.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ·
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ ...

5.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπό θρόνων
καί ὕψωσε ταπεινούς·
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν·
καί πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ ...

6.

Ἀντελάβετο Ἰσραήλ παιδός αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους,
καθώς ἐλάλησεν
πρός τούς πατέρας ἡμῶν,
τῷ Ἀβραάμ καί τῷ σπέρματι αὐτοῦ
ἕως αἰῶνος.

Ἀκολουθεῖ ἡ καταβασία τῆς θ΄ ᾠδῆς·

ὨΙδή θ΄.

Ἅπας γηγενής
σκιρτάτω τῷ πνεύματι
λαμπαδουχούμενος.
Πανηγυριζέτω δέ
ἀΰλων Νόων φύσις γεραίρουσα
τήν ἱεράν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος
καί βοάτω, χαίροις παμμακάριστε
Θεοτόκε, Ἁγνή, Ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον η΄

Δύο ἀγγέλους βλέψασα
ἔνδοθεν τοῦ μνημείου,
Μαρία ἐξεπλήττετο
καί Χριστόν ἀγνοοῦσα

ὡς κηπουρόν ἐπηρώτα·
Κύριε, ποῦ τό σῶμα
τοῦ Ἰησοῦ μου τέθεικας;
Κλήσει δέ τοῦτον γνοῦσα εἶναι αὐτόν
τόν Σωτῆρα, ἤκουσε· μή Μου ἅπτου·
πρός τόν Πατέρα ἄπειμι,
εἰπέ τοῖς ἀδελφοῖς Μου.

Θεοτοκίον

Τριάδος, Κόρη, τέτοκας
ἀπορρήτως τόν Ἕνα
διπλοῦν τῇ φύσει πέλοντα
διπλοῦν καί ἐνεργείᾳ
καί ἕνα τῇ ὑποστάσει·
Τοῦτον οὖν ἐκδυσώπει
ἀεί ὑπέρ τῶν πίστει Σε
προσκυνούντων ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς
τοῦ ἐχθροῦ λυτρώσασθαι ὅτι πάντες
πρός Σέ νῦν καταφεύγομεν,
Δέσποινα Θεοτόκε.

Εἰς τούς Αἴνους

Στιχηρά ἀναστάσιμα τέσσερα

Καί τά κάτωθι 3 εἰς 4 τοῦ Μηναίου

Στιχηρά Προσόμοια
τοῦ Ἁγίου Γεωργίου
Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καί χορῷ,
αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καί ὀργάνῳ.

Τοῦ Χριστοῦ τὸ γεώργιον, τὸν γενναῖον ἐν Μάρτυσι, τὸν σοφὸν Γεώργιον εὐφημήσωμεν, τῆς ἀληθείας τὸν κήρυκα, κλῆμα τὸ ἀείζωον, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, τὸν καρπόν ἐξανθήσαντα, καὶ πηγάσαντα, εὐσεβείας τὸ γλεῦκος καὶ τοὺς πίστει, ἐκτελοῦντας ἐτησίως, τούτου τὴν μνήμην εὐφραίνοντα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τοῦ Χριστοῦ τὸ γεώργιον...

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ
ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν
καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ
εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Ὡς ἀστέρα πολύφωτον,
ὥσπερ ἥλιον λάμποντα,
ἐν τῷ στερεώματι σὲ γινώσκομεν,
ὡς μαργαρίτην πολύτιμον,
ὡς λίθον αὐγάζοντα, ἡμέρας σε υἱόν,
ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν,
ὡς ὑπέρμαχον,
τῶν πιστῶν ἐν κινδύνοις εὐφημοῦμεν,
ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην,
τροπαιοφόρε Γεώργιε.

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος
πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Ἐν θαλάσσῃ με πλέοντα,
ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα,
ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον,
ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον,
παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ ἀξίωσον ποιεῖν,
τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὕροιμι,
ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ,
πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν,
ὁ προσδραμὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Δοξαστικόν ἠ΄
Ἦχος πλ. δ΄

Τά τῆς Μαρίας δάκρυα
οὐ μάτην χεῖται θερμῶς·
ἰδού γάρ κατηξίωται
καί διδασκόντων ἀγγέλων
καί τῆς ὄψεως τῆς Σῆς, ὦ Ἰησοῦ.
Ἀλλ᾽ ἔτι πρόσγεια φρονεῖ
οἷα γυνή ἀσθενής·
διό καί ἀποπέμπεται
μή προσψαῦσαί Σοι, Χριστέ·
ἀλλ᾽ ὅμως κῆρυξ πέμπεται
τοῖς Σοῖς μαθηταῖς,
οἷς εὐαγγέλια ἔφησε,
τήν πρός τόν πατρῷον κλῆρον

ἄνοδον ἀπαγγέλουσα.
Μεθ' ἧς ἀξίωσον καί ἡμᾶς
τῆς ἐμφανείας Σου, Δέσποτα Κύριε.

Καί νῦν

Ὑπερευλογημένη...

Δοξολογία μεγάλη

Σήμερον σωτηρία...

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀπολυτίκια

Τό Ἀναστάσιμον. Ἦχος β΄

Ὅτε κατῆλθες πρός τόν θάνατον,
ἡ ζωή ἡ ἀθάνατος,
τότε τόν ᾅδην ἐνέκρωσας
τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος·
ὅτε δέ καί τούς τεθνεῶτας
ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας,
πᾶσαι αἱ δυνάμεις
τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον·
Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Τῶν Μαρτύρων
Ἦχος δ΄ Ταχὺ προκατάλαβε

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε,
ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν,
στεφάνους ἐκομίσαντο

τῆς ἀφθαρσίας,
ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου,
τοὺς τυράννους καθεῖλον,
ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων,
τὰ ἀνίσχυρα θράση·
Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις,
Χριστὲ ὁ Θεός,
σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου
Ἦχος δ΄

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής,
καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστής,
ἀσθενούντων ἰατρός,
βασιλέων ὑπέρμαχος,
τροπαιοφόρε μεγαλομάρτυς Γεώργιε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ναοῦ...

Κοντάκιον
Ἦχος β΄ Αὐτόμελον

Προστασία
τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε,
μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε
μὴ παρίδῃς
ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς,
ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή,
εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,

τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι·
τάχυνον εἰς πρεσβείαν,
καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν,
ἡ προστατεύουσα ἀεί,
Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΙΘ΄ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Προκείμενον. Ἦχος β΄. Ψαλμός 117.

14 **Ι**σχύς μου καί ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

18 **Π**αιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρός Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τό ἀνάγνωσμα, 11,31 - 12,9.

Η ΜΥΣΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ
Η ΑΥΤΟΣΥΝΕΙΔΗΣΙΑ ΤΟΥ

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μέ τή βοήθεια τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Χριστοῦ ὁδηγεῖται στήν αὐτογνωσία καί κατανοεῖ τήν ἀνθρώπινη πτωχεία τοῦ ἑαυτοῦ του καί τόν πλοῦτο τῆς θείας δυνάμεως πού τοῦ ἐμπιστεύεται ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ. Αὐτό ἀκριβῶς εἶναι καί ἡ προσωπική του καύχηση: τό μεγαλεῖο τοῦ ἀποστολικοῦ του ἀξιώματος, «ἡ ὑπερβολή τῶν ἀποκαλύψεων» πού εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ, παρά τόν «σκόλοπα τῆς σαρκός» ὁ ὁποῖος τήν συνοδεύει. Ὁ Ἀπόστολος καυχᾶται γιά τήν ἀδυναμία του, τήν ἐξουθενωμένη ἀνθρώπινη ὑπόστασή του, τήν ὁποίαν ὡστόσο βλέπει ὅτι ὁ Θεός εὐδοκεῖ νά τήν πλουτίζῃ καί νά τήν ἀξιοποιεῖ γιά τό ἔργο Του.

Αδελφοί,

31 **Ὁ Θεός καί Πατήρ**
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν,

Ὁ Θεός καί Πατέρας τοῦ Κυρίου μας
Ἰησοῦ Χριστοῦ ξέρει,
ὁ ὤν εὐλογητός εἰς τούς αἰῶνας,
ὅτι οὐ ψεύδομαι.
πού εἶναι αἰώνια εὐλογητός, ὅτι δέν
λέω ψέματα.

32 **Ἐν Δαμασκῷ**
ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως
ἐφρούρει τήν Δαμασκηνῶν πόλιν
πιάσαι με θέλων
Στή Δαμασκό, ὁ ἐθνάρχης τοῦ βασιλιά
Ἀρέτα φρουροῦσε τήν πόλη τῆς
Δαμασκοῦ, ἐπειδή ἤθελε νά μέ πιάση

33 **καί διά θυρίδος ἐν σαργάνῃ**
ἐχαλάσθην διά τοῦ τείχους (Πρ. 9,23-25)
καί ἐξέφυγον τάς χεῖρας αὐτοῦ.
ἀλλά μέ κατέβασαν ἀπό ἕνα παράθυρο
μέσα σέ καλάθι, ἀπό τό τεῖχος, καί ξέ-
φυγα ἀπό τά χέρια του.

12,1 **Καυχᾶσθαι δή οὐ συμφέρει μοι·**
Τό νά καυχῶμαι λοιπόν δέν εἶναι συμ-
φέρον μου,
ἐλεύσομαι γάρ εἰς ὀπτασίας
καί ἀποκαλύψεις Κυρίου.
ἀλλά θά ἔλθω σέ ὀπτασίες καί
ἀποκαλύψεις τοῦ Κυρίου.

2 **Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ**
πρό ἐτῶν δεκατεσσάρων·
Ξέρω ἕναν ἄνθρωπο χριστιανό,

ὁ ὁποῖος πρό δεκατεσσάρων ἐτῶν,
εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα,
εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος οὐκ οἶδα,
ὁ Θεός οἶδεν·
εἶτε μέ τό σῶμα, δέν ξέρω, εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος, δέν ξέρω, ὁ Θεός ξέρει,
ἁρπαγέντα τόν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ.
ἁρπάχτηκε ὥς τό τόν τρίτο οὐρανό.
3 **Καί οἶδα τόν τοιοῦτον ἄνθρωπον·**
εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεός οἶδεν·
Καί ξέρω ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος,
εἶτε μέ τό σῶμα, εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος, δέν ξέρω, ὁ Θεός ξέρει
4 **ὅτι ἡρπάγη εἰς τόν παράδεισον καί ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα,**
ἃ οὐκ ἐξόν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι.
ἁρπάχτηκε στόν Παράδεισο καί ἄκουσε λόγια ἀνέκφραστα, τά ὁποῖα δέν ἐπιτρέπεται νά ἐπαναλάβῃ ἄνθρωπος.
5 **Ὑπέρ τοῦ τοιούτου καυχήσομαι,**
Γιά ἕναν τέτοιον ἄνθρωπο θά καυχηθῶ,
ὑπέρ δέ ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι
εἰ μή ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου.
γιά τόν ἑαυτό μου ὅμως δέν θά καυχηθῶ, παρά μόνο γιά τίς ἀδυναμίες μου.

6 **Ἐάν γάρ θελήσω καυχήσασθαι,**
οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γάρ ἐρῶ·
Ἀλλά κι ἄν θελήσω νά καυχηθῶ, δέν θά εἶμαι ἀνοητος, διότι θά πῶ τήν ἀλήθεια·
φείδομαι δέ μή τις εἰς ἐμέ λογίσηται
ὑπέρ ὅ βλέπει με ἤ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ.
τό ἀποφεύγω ὅμως μήπως μέ θεωρήσει κανείς ἀνώτερο ἀπό ὅ,τι βλέπει σέ μένα ἤ ἀκούει ἀπό ἐμένα.
7 **Καί τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων**

ἵνα μή ὑπεραίρωμαι,
Καί γιά νά μήν ὑπερηφανεύωμαι γιά τίς πολλές ἀποκαλύψεις,
ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί,
ἄγγελος σατάν,
ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μή ὑπεραίρωμαι.
μοῦ δόθηκε ἕνα ἀγκάθι στό σῶμα, ἕνας ἄγγελος τοῦ σατανᾶ γιά νά μέ ραπίζη, γιά νά μήν ὑπερηφανεύωμαι.
8 **Ὑπέρ τούτου, τρίς τόν Κύριον**
παρεκάλεσα
ἵνα ἀποστῇ ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Τρεῖς φορές παρεκάλεσα τόν Κύριο γι᾽ αὐτό, γιά νά φύγη ἀπό μένα.
9 **Καί εἴρηκέ μοι·**
Καί μοῦ εἶπε:

Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις Μου·
ἡ γάρ δύναμίς Μου
ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται.
Σοῦ εἶναι ἀρκετή ἡ χάρις Μου διότι ἡ δύναμή Μου φανερώνεται πλήρως ἐκεῖ πού ὑπάρχει ἀδυναμία.
Ἥδιστα οὖν μᾶλλον
καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου,
Πολύ εὐχαρίστως λοιπόν θά καυχηθῶ μᾶλλον γιά τίς ἀδυναμίες μου,
ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ᾽ ἐμέ
ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.
Γιά νά κατασκηνώση σέ μένα ἡ δύναμη τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουϊάριον
Ψαλμός 19. Ἦχος 6

Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα.

Ἐπακοῦσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως,
ὑπερασπίσαι σου τό ὄνομα
τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα.

Ἐξαποστεῖλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου
καί ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα.

Οὗτοι ἐν ἅρμασι καί οὗτοι ἐν ἵπποις,
ἡμεῖς δέ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν
μεγαλυνθησόμεθα.

Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ
ΤΗΣ Ε΄(5ης) ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

16,19-31

Ἡ παραβολή τοῦ πλουσίου
καί τοῦ Λαζάρου.

«Ἔχουσι Μωσέα καί τούς Προφήτας·
ἀκουσάτωσαν αὐτῶν.»

Ἐκ τοῦ κατά Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου
τό ἀνάγνωσμα.
Πρόσχωμεν!

Εἶπεν ὁ Κύριος·

19 **ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος**
Κάποιος ἄνθρωπος ἦταν πλούσιος
καί ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καί βύσσον
εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς.
φοροῦσε πολυτελῆ ροῦχα καί τό τραπέζι
του κάθε μέρα ἦταν λαμπρό.

20 **Πτωχός δέ τις ἦν, ὀνόματι Λάζαρος,**
Κάποιος φτωχός ὅμως, πού τόν λέγαν
Λάζαρο,
ὅς ἐβέβλητο πρός τόν πυλῶνα αὐτοῦ ἡλ-
κωμένος
ἦταν πεσμένος κοντά στήν πόρτα τοῦ
σπιτιοῦ τοῦ πλουσίου γεμᾶτος πληγές.

21 **καί ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι**
Αὐτός προσπαθοῦσε νά χορτάση
ἀπό τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων

ἀπό τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου·
ἀπό τά ψίχουλα πού ἔπεφταν ἀπό τό τραπέζι τοῦ πλουσίου.
ἀλλά καί οἱ κύνες ἐρχόμενοι
ἀπέλειχον τά ἕλκη αὐτοῦ.
Ἔρχονταν καί τά σκυλιά καί τοῦ ἔγλειφαν τίς πληγές.
22 **Ἐγένετο δέ ἀποθανεῖν τόν πτωχόν**
καί ἀπενεχθῆναι αὐτόν
Πέθανε ὁ φτωχός
ὑπό τῶν Ἀγγέλων
εἰς τόν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ.
καί οἱ Ἄγγελοι τόν πῆγαν κοντά στόν Ἀβραάμ.
Ἀπέθανε δέ καί ὁ πλούσιος καί ἐτάφη.
Πέθανε καί ὁ πλούσιος καί θάφτηκε.
23 **Καί ἐν τῷ Ἅδῃ**
ἐπάρας τούς ὀφθαλμούς αὐτοῦ,
ὑπάρχων ἐν βασάνοις,
Στόν Ἅδη πού ἦταν καί βασανιζόταν σήκωσε τά μάτια του
ὁρᾷ τόν Ἀβραάμ ἀπό μακρόθεν
καί Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ.
καί εἶδε ἀπό μακριά τόν Ἀβραάμ καί τόν Λάζαρο κοντά του.
24 **Καί αὐτός φωνήσας εἶπε·**
Τότε φώναξε ὁ πλούσιος καί εἶπε:
- Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με
καί πέμψον Λάζαρον,

Πατέρα μου Ἀβραάμ σπλαγχνίσου με
καί στείλε τό Λάζαρο
ἵνα βάψῃ τό ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕ-
δατος,
νά βρέξη μέ νερό τήν ἄκρη τοῦ δάχτυ-
λου του
καί καταψύξῃ τήν γλῶσσάν μου·
καί να μοῦ δροσίση τήν γλῶσσα,
ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογί ταύτῃ.
γιατί ὑποφέρω μέσα σ᾽ αὐτή τή φωτιά.
25 **Εἶπε δέ Ἀβραάμ·**
Κι ὁ Ἀβραάμ τοῦ ἀπάντησε:
- Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σύ
τά ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου,
Παιδί μου, θυμήσου ὅτι ἐσύ ἀπόλαυσες
τήν εὐτυχία στή ζωή σου
καί Λάζαρος ὁμοίως τά κακά·
ὅπως ὁ Λάζαρος τή δυστυχία.
νῦν δέ ὧδε παρακαλεῖται,
σύ δέ ὀδυνᾶσαι.
Τώρα ὅμως αὐτός χαίρεται ἐδῶ κι σύ ὑ-
ποφέρεις.
26 **Καί ἐπί πᾶσι τούτοις,**
μεταξύ ἡμῶν καί ὑμῶν
χάσμα μέγα ἐστήρικται,
Καί ἐκτός ἀπ᾽ ὅλα αὐτά, ὑπάρχει ἀνά-
μεσά μας μεγάλο χάσμα,
ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι
ἐντεῦθεν πρός ὑμᾶς

ὥστε αὐτοί πού θέλουν νά διαβοῦν ἀπό
᾽δῶ σέ σᾶς
μή δύνωνται,
μηδέ οἱ ἐκεῖθεν πρός ἡμᾶς διαπερῶσιν.
νά μή μποροῦν, οὔτε οἱ ἀπό ᾽κεῖ νά περάσουν σέ μᾶς.
Εἶπε δέ·
27 **-Ἐρωτῶ οὖν σε, Πάτερ,**
ἵνα πέμψῃς αὐτόν
εἰς τόν οἶκον τοῦ πατρός μου·
Εἶπε πάλι ὁ πλούσιος: Τότε σέ παρακαλῶ, πατέρα, στεῖλε τον στό σπίτι τοῦ πατέρα μου
28 **ἔχω γάρ πέντε ἀδελφούς,**
ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς,
νά προειδοποιήση τούς πέντε ἀδελφούς μου
ἵνα μή καί αὐτοί ἔλθωσιν
εἰς τόν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου.
ὥστε να μήν ἔρθουν κι αὐτοί σ᾽ αὐτό τόν τόπο τῶν βασάνων.
29 **Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ·**
-Ἔχουσι Μωσέα καί τούς Προφήτας·
ἀκουσάτωσαν αὐτῶν.
Ὁ Ἀβραάμ τοῦ λέει: Ἔχουν τά λόγια τοῦ Μωϋσῆ καί τῶν προφητῶν· ἄς ὑπακούσουν σ᾽ αὐτά.
30 **Ὁ δέ εἶπεν· - Οὐχί, Πάτερ Ἀβραάμ·**
Ἐκεῖνος τότε τοῦ εἶπε: Ὄχι πατέρα μου

Ἀβραάμ,
ἀλλ᾽ ἐάν τις ἀπό νεκρῶν
πορευθῇ πρός αὐτούς, μετανοήσουσιν.
ἄν ὅμως κάποιος ἀπό τούς νεκρούς πάει σ᾽ αὐτούς, θά μετανοήσουν.

31 **Εἶπε δέ αὐτῷ·**
Τότε τοῦ εἶπε ὁ Ἀβραάμ:
- Εἰ Μωσέως καί τῶν Προφητῶν
οὐκ ἀκούουσιν,
Ἄν δέν ἀκοῦνε στά λόγια τοῦ Μωϋσῆ καί τῶν προφητῶν
οὐδέ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ,
πεισθήσονται.
δέ θά πειστοῦν οὔτε κι ἄν ἀναστηθῇ κάποιος ἀπό τούς νεκρούς.

ΣΧΟΛΙΑ
ΣΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Τό σημερινό Εὐαγγέλιο ἀποκαλύπτει τήν ἀληθινή πραγματικότητα τοῦ κόσμου καί μᾶς βοηθᾶ νά τήν κατανοήσωμε, γιά νά ρυθμίσωμε ἐγκαίρως τή συμπεριφορά μας καί νά σωθοῦμε! Μᾶς λέει λοιπόν ὅτι ἡ ζωή δέν εἶναι μόνο αὐτά πού ζοῦμε καί βλέπομε, ἀλλά ὅτι ἡ ζωή καί μετά τό θάνατό μας συνεχίζεται. Ἡ ἀποκάλυψη λοιπόν τοῦ Θεοῦ μᾶς ἀνοίγει τά μάτια καί μᾶς δείχνει τίς πραγματικές διαστάσεις τοῦ κόσμουτήν ἀληθινή, τήν αἰώνια διάστασή

καί προοπτική του.

Κάθε παραβολή τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι λόγος τοῦ Θεοῦ καί κρύβει μέσα της καί προβάλλει ἁπλά καί παραστατικά πολλές καί μεγάλες ἀλήθειες.

Ἡ παραβολή τοῦ πλουσίου καί τοῦ Λαζάρου σέ πρῶτο πλᾶνο προβάλλει τή τίς δυό χαραχτηριστικές καταστάσεις τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων. Τῶν πλουσίων καί τῶν φτωχῶν σ' αὐτό τόν προσωρινό καί μάταιο κόσμο. Παρουσιάζει ἀπό τή μιά τήν προσωρινότητα τῆς παρούσης ζωῆς, πού φαίνεται ἄμεσα μέ τά σωματικά μάτια! Μᾶς δείχνει τήν ἐγωιστική τήν ἀδιαφορία καί τήν κραιπάλη τῶν πλουσίων καί τῶν ἰσχυρῶν, πού τά θεωροῦν ὅλα δικά τους! Ὅτι ὁ κόσμος ἔγινε μόνο γι αὐτούς!

Δείχνει ἐπίσης ἀπό τήν ἄλλη, τήν ἀθλιότητα τοῦ φτωχοῦ, τή δυστυχία καί τά βάσανά του.

Σέ δεύτερο πλᾶνο ὅμως ἡ παραβολή προβάλλει τήν αἰώνια, τήν ἀληθινή πραγματικότητα, στήν ὁποίαν προεκτείνεται καί συνεχίζεται ἡ παρούσα ζωή! Ἐκεῖ τά πράγματα ἀντιστρέφονται. Ἀλλάζουν οἱ θέσεις πού παίρνουν οἱ ἄνθρωποι! Ἐκεῖ δέν μετρᾶνε τά πλούτη πού συγκέντρωσε κάποιος στήν παροῦσα ζωή! Ἀνταμοίβεται ἡ ἀγάπη καί ἡ καλωσύνη πού ἔδειξε στούς

ἄλλους ὅταν ζοῦσε στόν παρόντα κόσμο. Αὐτό εἶναι ἡ ἐντολή τοῦ Θεοῦ μας πού εἶναι Θεός ἀγάπης! Οἱ εὐσεβεῖς, λοιπόν, ἐκεῖνοι πού προηγουμένως βασανίζονταν ὑπομονητικά κατά τή ζωή τους στή γῆ ἀπό τήν ἀδικία, τή φτώχεια καί τήν ἀδιαφορία τῶν πλουσίων καί τῶν ἰσχυρῶν, τώρα εὐτυχοῦν καί μακαρίζονται αἰώνια. Ἀντιθέτως οἱ κακοί, οἱ ἄσπλαγχνοι, πού ζοῦσαν προηγουμένως στά πλούτη καί τίς ἀπολαύσεις, τιμωροῦνται καί βασανίζονται αἰώνια.

Σκληρές λοιπόν καί ἀπόλυτα ἀντιστροφες εἶναι στήν παροῦσα καί στή μέλλουσα ζωή οἱ καταστάσεις στίς ὁποῖες βρίσκονται ἀπό τή μιά οἱ ἀσεβεῖς πλούσιοι καί ἀπό τήν ἄλλη οἱ εὐσεβεῖς πτωχοί. Στήν αἰώνια πραγματικότητα **οἱ θέσεις πού παίρνουν οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀνάλογες μέ τή σοφία πού εἶχαν καί πού τούς ἔκανε ἱκανούς νά βλέπουν καί νά ἐκτιμοῦν σωστά τά πράγματα καί τίς ἀξίες τους**. Ἡ ἄνεση, ἡ ἀσωτία καί ἡ ἀδιαφορία πού ἔχουν οἱ ἀσεβεῖς πλούσιοι στήν ἐδῶ προσωρινή ζωή, ἀντιστρέφεται στήν ἄλλη ζωή τή μετά θάνατον, σέ αἰώνια δυστυχία καί θλίψη. Καί πάλι ἡ θλίψη καί ἡ δυστυχία τῶν εὐσεβῶν πτωχῶν, πού ὑποφέρουν ὑπομονετικά στήν

ἐδῶ ζωή, μετατρέπεται στήν μετά θάνατον ζωή σέ αἰώνια ἄνεση καί μακαριότητα.

Ἡ παραβολή παραστατικοποιεῖ τό λόγο πού εἶπε ὁ Θεός στήν παλαιά ἐποχή: «Νά ἔβαλα μπροστά σου τή ζωή καί τό θάνατο. Διάλεξε μόνος σου τί προτιμᾶς.» Ἡ οἰκονομική συμβουλή τῶν ἐμπόρων, πού λέει «κάλιο πέντε καί στό χέρι, παρά δέκα καί καρτέρι», πού σημαίνει ὅτι καλύτερα νά παίρνης ἀμέσως ἔστω καί λίγα, παρά νά καρτερῆς μελλοντικά καί πλούσια καλά, εἶναι λόγος ἀπίστων πού δέν ἰσχύει στήν πνευματική ζωή, γιατί ἀντιστρατεύεται τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ.

Τό Εὐαγγέλιο λοιπόν, τοποθετεῖ τήν πραγματικότητα τοῦ παρόντος κόσμου στήν ἀληθινή, αἰώνια προοπτική καί διάστασή του. Ὑπάρχει ὅμως καί μιά τρίτη ἀλήθεια τῆς παραβολῆς, πού δέν εἶναι τόσο φανερή ἀπό τήν ἀρχή, ἀλλά εἶναι πολύ σπουδαία: Τί εἶναι αὐτό πού ἐξασφαλίζει στόν ἄνθρωπο τήν θέση του στή μέλλουσα ζωή; Τί εἶναι αὐτό πού προσδιορίζει τήν καλή ἤ κακή κατάσταση, τήν εὐτυχία ἤ τή δυστυχία του;

Αὐτό πού κάνει τόν ἄνθρωπο νά παίρνη τή σωστή θέση, εἶναι τό φῶς, ἡ σοφία πού τοῦ χαρίζει ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, τό προφητικό βλέμμα μέ τό ὁποῖον οἱ

προφῆτες καί οἱ διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας βλέπουν καί δείχνουν τήν ἀληθινή πραγματικότητα. Τό ἐπισημαίνει ἡ ἀπάντηση τοῦ Ἀβραάμ στόν πλούσιο πού τόν παρακαλεῖ νά στείλη κάποιον στόν κόσμο νά προειδοποιήση τούς ἀνθρώπους γιά τό μέλλον πού τούς περιμένει. Τοῦ λέει: «Ἔχουσι Μωσέα καί τούς Προφήτας, ἀκουσάτωσαν αὐτῶν!» Ὑπάρχουν οἱ κήρυκες τῆς Ἀλήθειας πού φωνάζουν καί προαναγγέλλουν τά μέλλοντα. Ἄς τούς ἀκούσουν!

Ἀπό τήν ἄποψη αὐτῆς τῆς τρίτης ἀλήθειας, τό πρόβλημα πού θέτει καί προβάλλει στήν τραγική δραματικότητά του ἡ παραβολή τοῦ πλουσίου καί τοῦ Λαζάρου, εἶναι: **πῶς θά σωθοῦν οἱ ἄνθρωποι**; Ποιός θά τούς ἐξηγήση τό μυστήριο τῆς ζωῆς, Ποιός θά τούς πῆ τήν ἀλήθεια γιά τή μετά θάνατον ζωή καί γιά τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο μπορεῖ νά τήν κερδίση ὁ ἄνθρωπος;

Ἡ ἀπάντηση τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὅτι **οἱ ἄνθρωποι θά σωθοῦν ὑπακούοντας στό λόγο τοῦ Θεοῦ, τόν ὁποῖον κηρύττουν οἱ κατά καιρούς ἀπεσταλμένοι Του στόν κόσμο**, οἱ Μάρτυρές Του, οἱ Προφῆτες καί κυρίως, ὁ Μονογενής Υἱός καί Λόγος Του. Ἡ μαρτυρία τους, δηλαδή ἡ

παραγγελία τοῦ Θεοῦ πρός τούς ἀνθρώπους, εἶναι ἀποθησαυρισμένη στήν Ἁγία Γραφή, τήν ὁποίαν κατέχει, μελετᾶ, ἑρμηνεύει καί κηρύττει συνεχῶς ἡ Ἐκκλησία. Διότι ἡ Ἐκκλησία ἱερουργεῖ μέ τή ζωή καί τό ἔργο της τό λόγο τοῦ Θεοῦ πρός τούς ἀνθρώπους.

Ἔτσι λοιπόν, θά κατανοήσωμε τήν ἀπάντηση τοῦ Θεο

ῦ πρός τόν πλούσιο τῆς Παραβολῆς πού βρίσκεται στήν κόλαση: «Ἔχουσι Μωσέα καί τούς Προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν.» Δηλαδή: Ἔχουν τούς λόγους τοῦ Μωϋσῆ καί τῶν ἄλλων προφητῶν καταγεγραμμένους μέσα στήν Ἁγία Γραφή, οἱ ὁποῖοι μαρτυροῦν τήν ἀλήθεια καί δείχνουν στούς ἀνθρώπους τόν δρόμο τῆς ζωῆς. Ἄς τούς μελετήσουν.

Ὁ Θεός μίλησε καί μιλᾶ συνεχῶς στούς ἀνθρώπους.

*«Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ᾽ ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν **Υἱῷ,** Ὃν ἔθηκε **κληρονόμον πάντων,** δι᾽ οὗ καὶ τοὺς **αἰῶνας ἐποίησεν»*** (Ἑβρ. 1,1-2).

Καί μάλιστα ὁ Υἱός πού ἦλθε στόν κόσμο δέν μίλησε μόνο μέ τή διδασκαλία Του, ἀλλά ἐργάστηκε καί ἄνοιξε δρόμο σωτηρίας γιά νά τόν ἀκολουθήσουν οἱ ἄνθρωποι. Ἀνέλαβε πάνω Του ὅλους τούς ἀνθρώπους καί τούς ἀνέβασε στόν οὐρανό στά δεξιά τοῦ Θρόνου τοῦ Πατέρα. Ὅλο τό ἔργο τοῦ Υἱοῦ συνοψίζεται καί παραδίδεται στούς ἀθρώπους μέ τόν μυστικό ἑορτασμό τῶν Ἁγίων Παθῶν καί τῆς Ἀναστάσεως πού ἱερουγεῖ ἡ Ἐκκλησία τή Μεγάλη Ἑβδομάδα.

Πῶς πρέπει νά μελετᾶται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ Ποιά εἶναι ἡ πρακτική πού ἀκολουθεῖ ἡ Ἐκκλησία στό θέμα αὐτό.

Τήν Ἁγία Γραφή πρέπει νά τήν μελετοῦμε ὄχι μόνος του ὁ κάθε Χριστιανός, ἀλλά μέ τήν βοήθεια τῆς Ἐκκλησίας, τῶν ποιμένων καί διδασκάλων. Διότι ὁ Χριστιανός κινδυνεύει νά πλανηθῆ. Ὅλοι οἱ αἱρετικοί πῆγαν στήν κόλαση κρατῶντας τήν Ἁγία Γραφή στά χέρια τους, ἐπειδή μόνοι τους, χωρίς πνευματικό ὁδηγό, πλανήηκαν καί τήν παρερμήνευαν, ὅπως τήν ἀντιλαμβανόταν ὁ καθ' ἕνας μέ τή δύναμη τοῦ νοῦ, τή λογική του.

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ σπόρος τῆς πίστεως ὁ ὁποῖος σπείρεται μέσα στήν ψυχή

τοῦ ἀνθρώπου καί φυτρώνει τό δένδρο τῆς σωτηρίας, τό ὁποῖο ἀποδίδει τήν καρποφορία του, δηλαδή τήν μακαριότητα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἡ πίστη πού ἐπισφραγίζεται μέ τό Βάπτισμα καί τό Χρῖσμα ἐντάσσει τόν ἄνθρωπο στήν Ἐκκλησία καί τόν μεταβάλλει, τόν διαφοροποιεῖ ἀπό τόν ἄνθρωπο τοῦ κόσμου.

Μέσα στήν Ἐκκλησία ὁ πιστός διατρέφεται μέ τό Λόγο τοῦ Θεοῦ καί τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί προάγεται στόν ἁγιασμό πού μεταδίδει στούς πιστούς ὁ Λόγος καί ἡ Χάρη τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Λόγος καί ἡ Χάρη τοῦ Χριστοῦ βιώνεται μέσα στήν Ἐκκλησία, μέσα στήν Θεία Λειτουργία, μέ δύο τρόπους: α) Μέ τήν ἀνάγνωση καί τή μελέτη τῆς Ἀληθείας τοῦ Εὐαγγελίου καί τή διδαχή τοῦ κηρύγματος (Α΄ μέρος τῆς Θείας Λειτουργίας, Λειτουργία τῶν κατηχουμένων, ἱερουργία τοῦ Λόγου). Καί β) μέ τήν μυστική ἕνωση καί κοινωνία τοῦ ζῶντος Χριστοῦ διά τῆς Μεταλήψεως τοῦ Ἄρτου καί τοῦ Οἴνου τῆς Εὐχαριστίας, καί τῶν ἄλλων Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας. Τά δύο αὐτά στοιχεῖα τά ὁποῖα φυλάσσει ὡς θησαυροφύλακας ἡ Ἐκκλησία, εἶναι αὐτά πού ἔδωκε ὁ Καλός Σαμαρείτης στόν Πανδοχέα τῆς Παραβολῆς καί τά διαχειρίζονται οἱ

Ποιμένες καί Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτοί ἑρμηνεύουν τό Λόγο τοῦ Θεοῦ, τίς Ἁγιες Γραφές, μέ τήν αὐθεντική διδασκαλία τῶν Ἁγίων Πατέρων καί τροφοδοτοῦν καί στηρίζουν καί ἁγιάζουν τούς πιστούς μέ τήν ἀλήθεια τοῦ Λόγου καί τή Χάρη τῶν Μυστηρίων πού τούς μεταδίδουν.

Ἡ ζωή τοῦ πιστοῦ μέσα στήν Ἐκκλησία **εἶναι ζωή πίστεως** μέ τήν πνοή καί καθοδήγηση τοῦ Παρακλήτου! **Ὁ Παράκλητος φωτίζει τόν πιστό νά μελετᾶ τό λόγο τοῦ Θεοῦ** (τήν Ἁγία Γραφή, τόν «Μωσέα καί τούς Προφήτας»), γιά νά καθοδηγῆται ἀπό αὐτόν, νά μαθαίνη νά ἐκτελῆ τό θέλημά Του καί νά παραδίδεται στή χάρη τοῦ Ἁγ. Πνεύματος, γιά νά περιμένη τήν πραγματοποίηση τῆς ἐλπίδας του μέ ὑπομονή. Συγχρόνως τό Ἅγιο Πνεῦμα τόν καθοδηγεῖ καί τόν ἐνισχύει νά ἐργάζεται τό θέλημά Του, ὥστε νά εὐχαριστῆ τόν Πατέρα, ὁ Ὁποῖος τόν βραβεύει χαρίζοντάς του τήν ἄφθαρτη ζωή τοῦ μέλλοντος αἰῶνος!

Αὐτή ἡ πίστη, ἡ ὁλοκληρωμένη καί δυναμούμενη ἀπό τή ζωή τοῦ Χριστοῦ **τόν Ὁποῖον** βιώνει ἡ Ἐκκλησία μυστικά, διαφοροποιεῖ τόν Χριστιανό καί τόν ξεχωρίζει ἀπό τούς ἀνθρώπους τοῦ κόσμου.

Τό θέμα τῆς παραβολῆς συμπληρώνεται ἀπό τόν Ἀπόστολο τῆς 22ας Κυριακῆς, (Γαλ. 6,11-18) «Ἴδατε μέ πόσο μεγάλα γράμματα σᾶς ἔγραψα μέ

τό χέρι μου» καί ἡ ἔννοιά του: ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ σωτηρία. Θά σωθοῦμε δηλαδή μελετῶντας τήν Ἁγία Γραφή, τά ἱερά βιβλία τῶν Προφητῶν καί τῶν Ἀποστόλων, πού δείχνουν τό δρόμο τῆς σωτηρίας, τόν Σταυρό τοῦ Χριστοῦ. Παρακάτω παραέτομε τήν παραβολή αὐτή, καθώς καί τή φωνή τοῦ Μωυσῆ, στήν ὁποία παραπέμπει ὁ Ἀβραάμ τούς ἀδελφούς τοῦ πλουσίου πού βρίσκονται ἀκόμη στή ζωή, προκειμένου νά προετοιμαστοῦν. Καί εἶναι νά θαυμάσωμε τήν ἐνάργεια καί τή σαφήνεια τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ πρός τούς ἀνθρώπους. Τελικά ἡ σωτηρία μας εἶναι θέμα νά πιστέψωμε ἤ νά ἀπορρίψωμε τό λόγο τοῦ Θεοῦ! Καί ἡ εὐθύνη εἶναι ὁλόκληρη δική μας!

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΩΥΣΗ
1225 π.Χ

Δευτερονομίου 30, 1-20
(Μετάφραση Βιβλικῆς Ἑταιρείας)

Τήν εὐλογία καί τήν κατάρα
θέτει μπροστά στό Λαό Του ὁ Θεός!

Ὁ Θεός ὡστόσο,
εἶναι Θεός τῶν μετανοούντων
καί εἶναι πρόθυμος νά ἀποκαταστήσῃ
κάτω ἀπό τήν προστασία Του
τό Λαό πού μετανοεῖ.

Οἱ ὅροι μέ τούς ὁποίους ὁ Θεός
προσφέρει τήν εὐλογία του

στόν ἄνθρωπο
(Ο ὅρος «εὐλογία» Θεοῦ εἶναι ταυτόση-
μος τῆς εὐεργεσίας,
τῆς δωρεᾶς, τῆς προστασίας,
πού προσφέρει ὁ Θεός)

30,1 «Ὅλα αὐτά πού σᾶς εἶπα
θά πραγματοποιηθοῦν.
Κι ἐκεῖ πού θά βρίσκεστε,
ἀνάμεσα στά ἔθνη
ὅπου θά σᾶς ἔχει διασκορπίσει
ὁ Κύριος ὁ Θεός σας,
θά θυμηθεῖτε
αὐτήν τή δυνατότητα ἐκλογῆς
ἀνάμεσα στήν εὐλογία καί στήν κατάρα
πού σᾶς ἔδωσα.
2 Ἄν, λοιπόν, τότε ἐσεῖς
καί οἱ ἀπόγονοί σας
ἐπιστρέψετε στόν Κύριο, τό Θεό σας,
καί θελήσετε μ' ὅλη σας τήν καρδιά
καί τήν ψυχή
νά ὑπακούσετε στίς ἐντολές Του,
πού ἐγώ σᾶς δίνω σήμερα,
3 τότε ὁ Κύριος θά σᾶς σπλαχνιστεῖ
καί θ' ἀλλάξει τήν κατάστασή σας.
Θά σᾶς συνάξει πάλι
μέσα ἀπ' ὅλους τους λαούς
ὅπου θά σᾶς ἔχει διασκορπίσει.
4 Ἀκόμα καί στήν ἄκρη τοῦ κόσμου
ἄν ὑπάρχουν

διασκορπισμένοι Ἰσραηλίτες,
ἀκόμη κι ἀπό 'κει θά σᾶς πάρει,
θά σᾶς συνάξει
5 καί θά σᾶς φέρει ὁ Κύριος, ὁ Θεός σας,
στή χώρα τῶν προγόνων σας.
Θά τήν ξαναπάρετε ἰδιοκτησία σας
κι ὁ Κύριος θά σᾶς κάνει
πιό εὐτυχισμένους καί πιό πολυάριθμους
ἀπό τούς προγόνους σας.
6 **«Ὁ Κύριος, ὁ Θεός σας**
θά μαλακώσει τήν καρδιά
τή δική σας καί τῶν ἀπογόνων σας,
γιά νά τόν ἀγαπᾶτε
μ' ὅλη σας τήν καρδιά καί τήν ψυχή
καί νά μπορέσετε νά ζήσετε ἀσφαλεῖς.
7 Κι ὅλες τίς κατάρες πού σᾶς περιέγραψα,
θά τίς ρίξει ὁ Κύριος ὁ Θεός σας
ἀπάνω στούς ἐχθρούς σας,
σ' ἐκείνους πού θά σᾶς μισήσουν
καί θά σᾶς καταδιώξουν,
8 ἐνῶ ἐσεῖς θά ξαναρχίσετε
νά ὑπακοῦτε τόν Κύριο
καί νά ἐφαρμόζετε ὅλες τίς ἐντολές Του
πού ἐγώ σᾶς δίνω σήμερα.
9 Τότε ὁ Κύριος, ὁ Θεός σας,
θά σᾶς δίνει ἐπιτυχία σ' ὅ,τι ἐπιχειρεῖτε·
θά σᾶς δώσει πολλά παιδιά καί πολλά ζῶα,
καί στά χωράφια σᾶς ἄφθονη σοδειά.
Ὁ Κύριος θά χαίρεται

νά σᾶς ξανακάνει εὐτυχισμένους,
ὅπως χαιρόταν
ὅταν ἔκανε εὐτυχισμένους τους προγόνους σας.
10 **Ἀρκεῖ ἐσεῖς νά ἐπιστρέψετε σ' αὐτόν**
μ' ὅλη σας τήν καρδιά καί τήν ψυχή,
νά τόν ὑπακοῦτε
καί νά ἐκτελεῖτε τίς ἐντολές Του
καί τίς διατάξεις Του,
τίς γραμμένες σ' αὐτό τό βιβλίο τοῦ νόμου».

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
εἶναι προσιτός σέ ὅλους
Ἡ ἐντολή τοῦ Θεοῦ
δέν εἶναι ἀκατόρθωτη!
εἶναι ἀκριβῶς στά μέτρα τῶν ἀνθρώπων!
Βλέπε καί Ρωμ. 10, 6-8

30, 11 **«Ἡ ἐντολή αὐτή,**
πού ἐγώ σᾶς δίνω σήμερα
δέν εἶναι ἀκατόρθωτη γιά σᾶς,
οὔτε καί εἶναι δύσκολο νά ἐκπληρωθεῖ.
12 Δέ βρίσκεται στόν οὐρανό,
ὥστε νά πεῖτε,
"ποιός θ' ἀνεβεῖ γιά μᾶς στόν οὐρανό,
νά πάει νά μᾶς τή φέρει
γιά νά τήν ἀκούσουμε
καί νά τήν ἐφαρμόσουμε;"
13 Οὔτε βρίσκεται πέρα ἀπό τή θάλασσα,
ὥστε νά πεῖτε
"ποιός θά διαβεῖ γιά μᾶς τή θάλασσα,

νά πάει νά μᾶς τή φέρει,
γιά νά τήν ἀκούσουμε
καί νά τήν ἐφαρμόσουμε;”
14 Κάθε ἄλλο!
Ἡ ἐντολή εἶναι πολύ κοντά σας·
μπορεῖτε νά τήν ἀπαγγείλετε
μέ τό στόμα
καί νά τή βάλετε στήν καρδιά σας.
Πρέπει ὅμως καί νά τήν κάνετε πράξη».

Ὁ Θεός δηλώνει στό Λαό Του:
Μπροστά σας βάνω τή ζωή καί τό θάνατο,
τήν εὐλογία καί τήν κατάρα!
(στίχοι 15 καί 19)
καί καλῶ μάρυρες
τόν οὐρανό καί τή γῆ!
Ἀνάλογη μέ τό σεβασμό
πού θά δείξετε σεῖς στό Νόμο Μου,
θά εἶναι καί ἡ δική μου συμπεριφορά
ἀπέναντί σας!

Ἔχετε νά ἐπιλέξετε
ἀνάμεσα στό θάνατο καί στή ζωή!

15 «Κοιτάξτε·
ἐγώ βάζω σήμερα μπροστά σας
τή ζωή καί τήν εὐτυχία
ἀπό τή μιά μεριά,
τό θάνατο καί τήν δυστυχία
ἀπό τήν ἄλλη.

16 Δῶστε προσοχή
σ' αὐτό πού σᾶς διατάζω σήμερα.
Δηλαδή ν' ἀγαπᾶτε τόν Κύριο,
τό Θεό σας,
καί νά βαδίζετε στό δρόμο του
τηρώντας τίς ἐντολές Του,
τούς νόμους Του
καί τά προστάγματά Του.
Τότε θά ζήσετε
καί θά γίνετε πολυάριθμοι.
Ὁ Κύριος θά σᾶς εὐλογήσει
στή χώρα πού μπαίνετε
γιά νά τήν πάρετε ἰδιοκτησία σας.
17 Ἄν ὅμως ἀλλάξετε διάθεση
καί δέν ὑπακοῦτε σ' αὐτόν,
ἄν παρασυρθεῖτε στήν πλάνη
νά προσκυνήσετε ἄλλους θεούς
καί νά τούς λατρέψετε,
18 τότε σᾶς τό δηλώνω ἀπό σήμερα, ὅτι
ἐξάπαντος θ' ἀφανιστεῖτε,
καί δέ θά μείνετε γιά πολύ
στή χώρα πού πηγαίνετε νά πάρετε γιά
ἰδιοκτησία σας,
διαβαίνοντας τόν Ἰορδάνη.
19 »Καλῶ γιά μάρτυρες σήμερα ἐναντίον
σας τόν οὐρανό καί τήν γῆ, ὅτι ἔβαλα
μπροστά σας
τή ζωή καί τό θάνατο,
τήν εὐλογία καί τήν κατάρα.

Διαλέξτε λοιπόν τή ζωή
γιά νά ζήσετε,
ἐσεῖς καί οἱ ἀπόγονοί σας.
20 Νά ἀγαπᾶτε τόν Κύριο, τό Θεό σας,
νά τόν ὑπακοῦτε
καί νά εἶστε ἀφοσιωμένοι σ' αὐτόν, γιατί
αὐτός εἶναι ἡ ζωή σας
κι αὐτός εἶναι πού θά σᾶς δώσει
νά ζήσετε πολλά χρόνια
ἐγκατεστημένοι στή χώρα,
πού τήν ὑποσχέθηκε μέ ὅρκο
στούς προγόνους σας,
τόν Ἀβραάμ, τόν Ἰσαάκ καί τόν Ἰακώβ».

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΤΗΣ ΚΒ΄ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Παραθέτομε ἐδῶ καί τήν περικοπή πού συνδυάζεται ἐννοιολογικά μέ τό Εὐαγγέλιο τῆς σημερινῆς Κυριακῆς, Ε΄ Λουκᾶ (Λκ. 16,19-31), ἡ ὁποία εἶναι ἡ παραβολή τοῦ πλουσίου καί τοῦ Λαζάρου καί προβάλλει παραστατικά τήν παροῦσα ζωή καί τό αἰώνιο μέλλον τῶν ἀσεβῶν καί τῶν εὐσεβῶν. Ὁ Ἀπόστολος αὐτός διαβάζεται ἐπίσης καί τήν Κυριακή πρό τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, καί γι' αὐτό συχνά τήν ἀκοῦμε καί δεύτερη φορά μέσα σέ λίγες ἑβδομάδες.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α΄.
Ψαλμός 11.

8 Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς
καί διατηρήσαις ἡμᾶς.

2 *Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος.*

Πρός Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου
τό ἀνάγνωσμα. **6,11-18**.

Η ΔΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ «ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ»
ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΙΑ
ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
ΚΑΙ Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ
ΑΠΟ ΤΑ ΔΕΣΜΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΑ
ΤΟΥ ΝΌΜΟΥ ΤΟΥ ΜΩΥΣΕΩΣ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ
ΔΙΑ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στό ἀπόσπασμα αὐτό τῆς πρός Γαλάτας ἐπιστολῆς γράφει:

«Ἴδετε μέ πόσο μεγάλα γράμματα σᾶς ἔγραψα μέ τό χέρι μου γιά τή σωτηρία πού χαρίζει ὁ Θεός σ᾽ ὅσους πιστέψουν στό Χριστό, τόν σταυρωθέντα ὑπέρ ἡμῶν».

Θέλει νά τούς κάμη νά προσέξουν τό κίνδυνο τῆς αἱρετικῆς πλάνης. Οἱ αἱρετικοί Ἰουδαιοχριστιανοί πού πολεμοῦσαν τό ἔργο τοῦ Ἀποστόλου Παύ-

λου, προσπαθοῦσαν νά τούς παραπλανήσουν κηρύττοντάς τους ὅτι γιά νά σωθοῦν, ἔχουν ὑποχρέωση νά τηροῦν καί μετά τό βάπτισμά τους, τίς διατάξεις τοῦ Νόμου τοῦ Μωυσῆ, τήν περιτομή τίς καθάρσεις, τίς θυσίες... Οἱ Ἀπόστολοι ὅμως τοῦ Χριστοῦ, ἐτόνιζαν τή διδασκαλία τοῦ Κυρίου πού ὅριζε ὅτι «ὁ πιστεύσας καί βαπτισθείς σωθήσεται, ὁ δέ ἀπιστήσας κατακριθήσεται!» Ἡ πίστη στό Χριστό σημαίνει ὅτι μέ τό αἷμα τῆς σταυρικῆς θυσίας Του ἔπλυνε τίς ἁμαρτίες ὅλων τῶν ἀνθρώπων, γιατί θυσιάστηκε γιά λογαριασμό ὅλων, ἀφοῦ προσέλαβε πάνω Του, μέ τήν ἐνανθρώπησή Του, ὅλο τό ἀνθρώπινο γένος. Ἡ σαυρική θυσία τοῦ Χριστοῦ ὁλοκλήρωσε τό ἔργο τῆς ἐξιλέωσης τῶν ἀνθρώπων καί κατήργησε τίς θυσίες καί τίς διατάξεις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ὁ πιστός πού ἐνώθηκε μέ τό Χριστό στό Βάπτισμα καί ἔγινε μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ καί υἱός Θεοῦ, εἶναι φυσικό νά καρποφορῆ πιά μέ τή χάρη τοῦ Χριστοῦ καλά ἔργα, πού δοξάζουν τό Θεό, ὅπως τά κλήματα τῆς ἀμπέλου καρποφοτοῦν σταφύλια. Δέ σώζουν ὅμως τά σταφύλια τήν ἄμπελο, ἀλλά εἶναι φυσικό νά καρποφορῆ ἡ ἄμπελος σταφύλια!

Πρέπει νά κατανοήσωμε ὅτι: σωζόμαστε ἄν πιστέψωμε τό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου πού μᾶς βεβαιώνει ὅτι: ὁ Χριστός ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ ἔγινε ἄνθρωπος, φορτώθηκε τήν ἀνθρώπινη φύση, ὡς νέος Ἀδάμ, καί ἐργάστηκε τή σωτηρία μας! Τόν εὐχαρίστησε, ὡς ἐκπρόσωπος μας καί γιά λογαριασμό μας, ὅλων τῶν ἀνθρώπων, μέ τήν ὑπακοή Του στό θέλημα Του, μέχρι θανάτου σταυρικοῦ!

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ Πατέρα, ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ, ὁ λόγος τῶν Ἀποστόλων καί τῶν Προφητῶν, πού εἶναι ἀποθησαυρισμένος μέσα στά ἱερά βιβλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως, μᾶς ὑποδεικνύει ὡς μοναδική ὁδό σωτηρίας, τήν πίστη στή σταυρική θυσία τοῦ Χριστοῦ καί τήν οἰκείωσή της ἀπό τόν ἄνθρωπο.

Τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό μήνυμα πού περιέχει τήν οὐσία τῆς σωτηρίας μας. Ἡ σωτηρία ὅμως δέν κερδίζεται μέ τήν περιτομή καί τήν ἐφαρμογή τῶν τυπικῶν διατάξεων τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου, ἀλλά μέ τήν πίστη στόν Σταυρωθέντα ὑπέρ ἡμῶν καί τή βίωση τοῦ Μυστηρίου τοῦ Σταυροῦ στό Βάπτισμα καί σέ ὅλη τή ζωή τοῦ ἀνακαινισμένου ἀνθρώπου. Ἡ

Θεία Λειτουργία, πού ἀποτελεῖ τήν καρδιά τῆς ζωῆς τῶν Χριστιανῶν, εἶναι ἡ μυστική καί ζωντανή ἀναπαράσταση τῆς ὅλης ζωῆς, τοῦ λόγου καί τοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ, τοῦ σταυρικοῦ θανάτου καί τῆς ἀναστάσεώς Του καί παρέχει τή δυνατότητα στούς πιστούς νά ζοῦν καί νά συμμετέχουν συνεχῶς στό θάνατο καί τήν ἀνάσταση του Χριστοῦ καί τούς ἐξασφαλίζει ἀπό τώρα τήν αἰώνια Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἀδελφοί,

11 **ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν**
ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί.

Προσέξτε μέ πόσο μεγάλα γράμματα
σᾶς γράφω τώρα μέ τό ἴδιο μου τό χέρι.

12 **Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί,**
οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι,

Ὅσοι θέλουν ν᾽ ἀποκτήσουν καλή φήμη
ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους, αὐτοί σᾶς
ἀναγκάζουν νά περιτέμνεσθε

μόνον ἵνα μή τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ
διώκωνται.

μόνο καί μόνο γιά νά μήν καταδιώκο-
νται ἀπό τούς Ἰουδαίους ἐξαιτίας τοῦ
σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ.

13 **Οὐδέ γάρ οἱ περιτεμνόμενοι**
αὐτοί νόμον φυλάσσουσιν·

Ἄλλωστε οὔτε αὐτοί οἱ ἴδιοι πού
ἐπιμένουν στήν περιτομή τηροῦν τόν
νόμο,
ἀλλά θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι,
ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκί καυχήσωνται.
ἀλλά θέλουν νά περιτέμνεσθε ἐσεῖς, γιά
νά καυχῶνται ὅτι εἶναι τηρηταί καί
ἐπιβάλλουν τό νόμο μέ τήν περιτομή
πού ἔγινε στό δικό σας σῶμα.
14 **Ἐμοί δέ μή γένοιτο καυχᾶσθαι**
εἰ μή ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ,
Ἐγώ ὅμως μή γένοιτο νά καυχηθῶ γιά
κάτι ἄλλο ἐκτός ἀπό τό σταυρό τοῦ
Κυρίου μαςἸησοῦ Χριστοῦ,
δι᾽ οὗ ἐμοί κόσμος ἐσταύρωται
ἀγώ τῷ κόσμῳ.
διά τοῦ Ὁποίου σταυρώθηκε καί νε-
κρώθηκε γιά μένα ὁ κόσμος κι ἐγώ γιά
τόν κόσμο.
15 **Ἐν γάρ Χριστῷ Ἰησοῦ**
οὔτε περιτομή τι ἰσχύει
οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλά καινή κτίσις.
Διότι γιά ὅσους ἔχουν ἔλθει κοντά στόν
Ἰησοῦ Χριστό οὔτε τό νά κάνης περιτο-
μή ἔχει καμμιά σημασία οὔτε τό νά
μήν κάνης, ἀλλά σημασία ἔχει τό ὅτι
ὅλοι εἶναι νέα δημιουργήματα τοῦ
Θεοῦ.

16 **Καί ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ**
στοιχήσουσιν,
εἰρήνη ἐπ᾽ αὐτούς καί ἔλεος,
καί ἐπί τόν Ἰσραήλ τοῦ Θεοῦ.
Ὅσοι λοιπόν θά ἀκολουθήσουν αὐτόν
τόν κανόνα, θά ἔχουν ἐπάνω τους τήν
εἰρήνη καί τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, ὅπως τά
ἔχουν καί ὅλοι ὅσοι ἀνήκουν στόν
ἀληθινό λαό τοῦ Θεοῦ.
17 **Τοῦ λοιποῦ**
κόπους μοι μηδείς παρεχέτω·
Στό ἑξῆς ἄς μή μοῦ δημιουργεῖ κανένας
προβλήματα.
ἐγώ γάρ τά στίγματα
τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ
ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω.
Γιατί ἐγώ τά σημάδια τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ, τά φέρω πάνω στό σῶμα μου.
18 **Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν**
Ἰησοῦ Χριστοῦ
μετά τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί.
Ἀμήν.
Ἡ χάρη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ
εὔχομαι νά εἶναι μαζί σας, ἀδελφοί μου.
Ἀμήν.